

Wedstrijdje wie meeste afval kan opruimen

Millenniumdoelen

In 2000 hebben de regeringsleiders van 189 landen afgesproken om vóór 2015 de belangrijkste wereldproblemen aan te pakken. Acht concrete doelstellingen werden vastgelegd: de millenniumdoelen. Veel Friezen helpen mee om zo'n millenniumdoel te halen. Deze week, in de laatste aflevering: Elena Atsma en LenaLua.

TIRZA HAAGSMA

Veel ontwikkelingslanden krijgen noodhulp die voor de korte termijn werkt, maar wat in het kader van het achtste millenniumdoel vooral belangrijk is, is hulp waardoor inwoners van derdewereldlanden zichzelf kunnen redden. In 2003 kwam Elena Atsma uit Sneek met een creatieve invulling hiervan. Samen met vrienden richtte ze de stichting LenaLua op, met als doel een hotel op te richten in het Braziliaanse stadje Tefé, dat gebouwd en gerund moest worden door de lokale bevolking.

In samenwerking met de organisatie Impulsis besloot ze te beginnen met het opschonen van de omgeving van Tefé. Het plan ontstond om op de grootste school in de buurt campagne te voeren, zodat zoveel mogelijk leerlingen zouden aanleren hun omgeving schoon te houden. Hiermee zou het voor toeristen aantrekkelijker worden het toekomstige hotel te bezoeken.

„We zijn het afvalproject begonnen in 2007 en willen het afronden in 2009”, vertelt Atsma. „Dit jaar hebben we een tussenevaluatie en volgend jaar juni houden we een eidevaluatie om te zien of het resultaat heeft opgeleverd. Ik vertaal alle verslagen die mijn twee Braziliaanse medewerksters in Tefé voor mij bijhouden, zodat ik het aan Impulsis kan doorgeven. Die subsidieert de

helft van het afvalproject.”

De twee vrouwen ontmoette Atsma tijdens haar werk voor Artzen zonder Grenzen (AzG) in 1998 en 2000. „Ik merkte aan hen dat ze echt gemotiveerd waren en passie hadden om iets te bereiken. Ze hielpen allebei bij het werk dat we met AzG deden. De een hielp in het huishouden, de ander hield de administratie bij. We hadden het er wel eens over dat er nog zoveel gedaan kon worden nadat het werk van AzG daar stopte. Ook zouden zij daarna zonder werk komen te zitten. Door

aan het afvalproject te werken hebben ze een nieuwe visie gekregen.”

Het project is door de Braziliaanse leerlingen met veel enthousiasme ontvangen. Atsma: „Sommigen deden zelfs wedstrijdjes wie het meeste afval kon opruimen.” Een aantal weken later toen het nieuwe er af was, hadden veel leerlingen er wat meer moeite mee. „Zoiets laten de vrouwen aan ons weten en dan bedenken we samen hoe we de motivatie van de leerlingen terug kunnen krijgen. Ik heb bijvoorbeeld voorgesteld elke week een andere klassenvertegen-

woordiger aan te wijzen die die week verantwoordelijk is voor het opruimen van afval op en rond de school”, zegt Atsma.

Ze kijkt ook al verder dan het afvalproject. „Na 2009 willen we verder gaan met de plannen voor het hotel. Het kriebelt nu al, we hebben alles al uitgekend op papier. Als eerste willen we kijken of we het stuk grond kunnen kopen dat we op het oog hebben. We hebben al zo'n vijftig sponsors en we hopen dat Impulsis ook subsidie wil geven voor het hotel. Maar de grond kost veel

en stiekem hoop ik dat er iemand op ons pad komt, die een ludieke actie kan bedenken en zegt: „Als we nou zo en zo doen, dan krijgen we in een dag tienduizend euro bij elkaar!”

Morgen in de Sneinspetiele: Een bordje maakt schuld

Millenniumdoel 8

„Mondiaal samenwerkingsverband voor ontwikkeling”

Het achtste en laatste millenniumdoel richt zich op wat rijke landen moeten doen om de andere 7 millenniumdoelen te kunnen realiseren. Zij moeten bijvoorbeeld 0,7 procent van het Bruto Nationaal Product uitgeven aan ontwikkelingssamenwerking. Alleen Denemarken, Luxemburg, Nederland, Noorwegen en Zweden houden zich tot nu toe aan die norm. Naast financiële steun moeten rijke landen de ontwikkelingslanden een eerlijke kans geven, zodat er een gezonde en duurzame economie opgebouwd kan worden. Ook moet er een oplossing komen voor de schulden crisis waarmee arme landen te maken hebben. De afgelopen tien jaar hebben die al een betere toegang tot economische markten gekregen. Drie kwart van hun export kwam in 2004 de ontwikkelde landen belastingvrij binnen, terwijl dat acht jaar eerder nog maar het geval was bij de helft van alle export. Kleding, landbouwproducten en andere essentiële goederen worden door de rijke landen nog wel steeds zwaar belast.

De toegang tot medicijnen is de afgelopen jaren flink verbeterd. Toch zijn er wereldwijd nog slechts voor een op de vijf met hiv besmette mensen medicijnen beschikbaar.

Kinderen spelen op straat in Tefé. Foto: Elena Atsma